

ความรู้เรื่องอาเซียน

๑.๑ ความเป็นมาและภูมิหลังทางประวัติศาสตร์

จากปรากฏการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นจากการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ ทำให้เกิดกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งทุกประเทศต้องปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่ได้ตกลงกันไว้ในกฎบัตร (Charter of the Association of Southeast Asian Nations) นับตั้งแต่ได้มีการลงนามร่วมกันในปฏิญญาอาเซียน หรือที่เรียกว่า ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) เพื่อเร่งรัดให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมในภูมิภาค โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างกัน

พิธีลงนามในปฏิญญากรุงเทพ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐

การรวมตัวของประชาคมอาเซียน เริ่มมาตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลง (ค.ศ. ๑๙๔๕) และในกระแสสังคมโลกในขณะนั้น ได้มีการแปรเปลี่ยนจากระบบที่อาศัยอำนาจทางการทหาร มาเป็นระบบที่เน้นการพึ่งพา ส่งผลให้เกิดการแสวงหาพันธมิตร เพื่อสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจ แทนที่จะเป็นการแข่งขันและแสวงหาผลประโยชน์โดยลำพังแบบในอดีต โดยจุดเริ่มต้นของสงครามเย็นมาจากลัทธิทรูแมน (Truman Doctrine) ในปี ค.ศ. ๑๙๔๗ จนทำให้แนวทางการพัฒนาในขณะนั้นแบ่งออกเป็น ๒ แนวทาง คือ แนวทางการพัฒนาแบบทุนนิยมเสรี ซึ่งมีสหรัฐอเมริกาเป็นแกนนำภายใต้แผนการมาร์แชล (Marshall Plan) กับแนวทางการพัฒนาแบบคอมมิวนิสต์ ภายใต้แผนพัฒนาโคมินฟอรัม (Cominform) และโคมินเทิร์น (Comintern) ตามลำดับ ซึ่งมีสหภาพโซเวียตเป็นแกนนำ ต่างฝ่ายต่างแข่งขันกันแสวงหาพันธมิตรและเร่งให้เกิดการพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ประเทศสมาชิกในกลุ่มของตน ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนด้านเศรษฐกิจ การเมือง การสนับสนุนกำลังทหารในการป้องกันประเทศ หรือที่เรียกว่า การทำสงครามผ่านตัวแทน (Proxy War) การสะสมอาวุธนิวเคลียร์ เพื่อสร้างแสนยานุภาพ รวมไปถึงการแข่งขันด้านเทคโนโลยีอย่างการสำรวจอวกาศ

ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนต่างได้รับอิทธิพลจากสงครามเย็นที่แผ่ขยายไปทั่วโลก บางประเทศรับเอาแนวคิดแบบคอมมิวนิสต์มาใช้ในการพัฒนา ส่วนบางประเทศยึดแนวคิดทุนนิยมเสรี จนเมื่อสหภาพโซเวียตล่มสลาย อิทธิพลของคอมมิวนิสต์ได้ลดลง เหลือเพียงกระแสทุนนิยมเสรีที่เข้ามาแทนที่ และยังคงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาในภูมิภาคมากขึ้นเรื่อย ๆ

ภาพจาก <http://thewarwickglobalist.com/the-cold-war/>

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๔๗ เป็นต้นมา ภาวะสงครามเย็นระหว่างประเทศมหาอำนาจทั้งสองที่ไม่ได้ใช้กำลังทหารเข้าพาดพิงกันโดยตรง แต่ใช้การทำสงครามทางจิตวิทยา ทำให้นโยบายของประเทศมหาอำนาจได้แก่ สหรัฐอเมริกา และสหภาพโซเวียต เน้นหนักไปที่การสนับสนุนการพัฒนาในประเทศที่เป็นพันธมิตร และสนับสนุนให้ประเทศที่เป็นพวกพ้องของตน เป็นปฏิปักษ์กับข้าวมืดด้วย ทำให้เกิดความขัดแย้งไปจนถึงการทำสงครามหลายครั้ง อาทิ สงครามเกาหลี (ค.ศ. ๑๙๕๐-๑๙๕๓) ซึ่งเป็นการทำสงครามระหว่างเกาหลีเหนือที่มีโซเวียตให้การสนับสนุนกับเกาหลีใต้ที่เป็นพันธมิตรกับสหรัฐอเมริกา สงครามเวียดนาม (ค.ศ. ๑๙๕๐-๑๙๗๕) ซึ่งมาจากความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลเวียดนามที่ได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกากับเวียดกง และกองทัพเวียดนามเหนือ ซึ่งได้รับการสนับสนุนกำลังทหารและเงินจากจีนและสหภาพโซเวียต และความขัดแย้งยังได้ขยายผลไปยังกัมพูชาและลาวด้วย

ส่วนในทวีปยุโรป เหตุการณ์ที่เป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญและแสดงให้เห็นถึงความแตกแยก การแบ่งฝักแบ่งฝ่ายที่ชัดเจนที่สุดคือ วิกฤตการณ์เบอร์ลินในเยอรมนี เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๘ ทำให้ประเทศเยอรมนีถูกแบ่งออกเป็นเยอรมนีตะวันออก และเยอรมนีตะวันตก โดยมีการก่อสร้างกำแพงเบอร์ลินกั้นระหว่างกันในปี ค.ศ. ๑๙๖๑

ร่องรอยของการแข่งขัน การเป็นปฏิปักษ์ระหว่างสหภาพโซเวียตกับสหรัฐอเมริกาในยุคสงครามเย็นส่งผลให้อิทธิพลของสหรัฐอเมริกาเข้ามามีบทบาทในประเทศแถบเอเชียมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อต้องการขจัดอิทธิพลของลัทธิคอมมิวนิสต์ ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนด้านวิชาการ การเงินการลงทุน ฯลฯ แต่อีกด้านหนึ่งอาจเป็นการเข้ามาแทรกแซงกลไกบางอย่าง จนเกิดการย้ายฐานการผลิตจากประเทศอุตสาหกรรมใหม่ในเอเชียอย่างญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮองกง มาอยู่ในประเทศที่มีต้นทุนในการผลิตต่ำกว่าอย่างประเทศแถบเอเชีย

ตะวันออกเฉียงใต้ และทำให้เศรษฐกิจในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนในปัจจุบัน ก้าวเข้าสู่การพัฒนาแบบทุนนิยมตะวันตกอย่างเต็มรูปแบบนับตั้งแต่นั้น

ภายหลังจากสิ้นสุดสงครามเย็น เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๘๙ ได้เกิดปรากฏการณ์การขยายตัวด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ จนมีการเรียกขานกันว่าเป็น “กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization)” ซึ่งทำให้เขตการค้าเสรีในภูมิภาคต่างๆ ขยายตัวมาก และอิทธิพลอีกประการหนึ่งที่เกิดขึ้นในระบบสังคมโลกคือ “ค่านิยมประชาธิปไตย” ซึ่งเป็นผลพวงของสงครามเย็น จากการสนับสนุนผลักดันแนวคิดของประเทศตะวันตกอย่างสหรัฐอเมริกา ว่าเป็นแนวคิดทางการเมืองการปกครองที่ดีที่สุดสำหรับระบบทุนนิยมเสรี ประกอบกับกลุ่มประเทศที่เคยอยู่ใต้อำนาจ เริ่มมีอิสระในการดำเนินนโยบายของตนเองมากขึ้น จนนำไปสู่การแข่งขัน โดยเฉพาะการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ และการสร้างความมั่นคงที่นำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างประเทศในเวลาต่อมา ได้แก่ ความขัดแย้งในดินแดนตะวันออกกลางที่สืบเนื่องมาจากความขัดแย้งด้านผลประโยชน์ในการครอบครองทรัพยากรธรรมชาติ

ส่วนในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวด้วย จนเกิดความวุ่นวายและการแย่งชิงอำนาจทางการเมือง แม้ว่าอุดมการณ์ทางการเมืองอย่างคอมมิวนิสต์ จะล่มสลายไปพร้อมๆ กับการล่มสลายของสหภาพโซเวียตแล้วก็ตาม แสดงให้เห็นว่าเป้าหมายหลักในการแย่งชิงอำนาจในยุคนี้แปรเปลี่ยนจากเป้าหมายที่ต้องการแผ่ขยายอิทธิพลเกี่ยวกับอุดมการณ์ทางการเมือง มาเป็นการแย่งชิงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่มีความเป็นรูปธรรมมากกว่า ส่งผลให้ในยุคหลังสงครามเย็น มิติทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขัน ภัยคุกคาม ความขัดแย้ง และการสร้างพันธมิตรทางเศรษฐกิจ มีความสำคัญต่อการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงของประเทศ แตกต่างจากยุคสงครามเย็นที่ใช้มิติด้านความมั่นคงมาเป็นเงื่อนไขในการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ และสร้างพันธมิตรในการสะสมกำลังทหารและอาวุธ จากปรากฏการณ์ดังกล่าวทำให้อาเซียน (ASEAN) มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวการณ์เช่นกัน

การก่อตัวของอาเซียนอย่างเป็นทางการ นับตั้งแต่ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๗ มีที่มาจากวัตถุประสงค์ด้านความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อยในดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งสหรัฐอเมริกาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่ทำให้ดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีสถานะในทางภูมิศาสตร์ จากในอดีตที่แทบไม่มีใครรู้จักแปรเปลี่ยนมาเป็นส่วนหนึ่งในแผนการพัฒนาประเทศโลกที่สามของสหรัฐอเมริกา และเป็นตัวแปรหนึ่งของสงครามเย็นในบริบทด้านพื้นที่ และการแข่งขันของอุดมการณ์ทางการเมือง ด้วยการสร้างความร่วมมือในภูมิภาคนี้ จนกลายมาเป็นองค์การสนธิสัญญาป้องกันร่วมกันอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ (The Southeast Asia Treaty Organization – SEATO) ในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ ภายใต้อิทธิพลสนับสนุนของสหรัฐอเมริกา แต่ต่อมาปรับเปลี่ยนมาเป็น Association of Southeast Asia (ASA) และ The Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) ในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่ามิติในการก่อตั้งองค์การ SEATO ในระยะเริ่มแรก เป็นมิติด้านความมั่นคงเป็นหลัก โดยมีวัตถุประสงค์ในการป้องกันภัยคุกคามจากคอมมิวนิสต์ ซึ่งวัตถุประสงค์นี้ยังคงเป็นเป้าหมายของ SEATO มาจนถึงอาเซียนในระยะตั้งต้น จนกระทั่งในปี ๑๙๘๗ ความขัดแย้งทางการเมืองจากสงครามเย็นเริ่มผ่อนคลาย

คล้ายลง และอิทธิพลของคอมมิวนิสต์เริ่มเสื่อมสลาย ได้มีผลต่อทิศทางของอาเซียนอย่างยิ่ง เนื่องจากอำนาจทางการเมืองแบบสองขั้ว (สหรัฐอเมริกากับสหภาพโซเวียต) เริ่มลดบทบาทลง ส่งผลให้ประเทศต่างๆ หันมาแสวงหาความร่วมมือกัน ทำให้ระบบการเมืองโลกในระยุษนั้น เป็นการเมืองแบบหลายขั้ว โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีการจัดระเบียบการเมืองใหม่ และหันมาแสวงหาความร่วมมือจากสมาชิกในภูมิภาคเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและความมั่นคง

หลังจากอาเซียนถูกปลดปล่อยจากพันธนาการอันเกิดจากอุดมการณ์ทางการเมืองและการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายในยุคสงครามเย็น มาเป็นการแสวงหาความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นำพาให้อาเซียนมีการแสวงหาแนวทางเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ขุมิตินทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ซึ่งเชื่อว่าจะนำมาสู่การพัฒนาและความเจริญเติบโตให้แก่ประเทศของตน ทำให้ในปี ค.ศ. ๑๙๙๗ อาเซียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์อาเซียน ๒๐๒๐ (ASEAN Vision 2020) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้อาเซียนมีการกำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อให้สามารถบรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ ในปี ค.ศ. ๒๐๐๙ ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๑๔ ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการลงนามในปฏิญญาชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ๒๐๐๙-๒๐๑๕ เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้สำเร็จในปี ๒๐๑๕ และได้แบ่งประชาคมอาเซียนออกเป็น ๓ สาขาหลัก ได้แก่ ๑) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ๒) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community) ๓) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community)

ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาของอาเซียน ได้รับอิทธิพลจากการพัฒนาแบบทุนนิยมเสรีตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นเป็นเรื่องการให้ความสำคัญกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) เพื่อให้สมาชิกอาเซียน มุ่งไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ตามเป้าหมายของทุนนิยม โดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งอาเซียนตามปฏิญญากรุงเทพฯ คือ

- ๑) ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหาร
- ๒) ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค
- ๓) เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค
- ๔) ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๕) ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปแบบของการฝึกอบรม การวิจัย และส่งเสริมการศึกษาด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๖) เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจนปรับปรุงการขนส่ง และการคมนาคม

๗) เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอก องค์การความร่วมมือแห่งภูมิภาคอื่นๆ และ องค์การระหว่างประเทศ (ครรชิต พุทธิโกษา ,๒๕๕๔ : ๑๓-๑๔)

นอกจากนี้ ยังมีกลไกการบริหารของอาเซียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้อาเซียนดำเนิน กิจกรรมตามเป้าหมาย ได้แก่

๑) การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) เป็นการประชุมระดับหัวหน้ารัฐบาลและเป็นกลไก บริหารสูงสุดของอาเซียนในการกำหนดนโยบายและแนวทางการร่วมมือด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ระหว่างกัน กำหนดให้มีการประชุมเป็นประจำทุกปี

๒) การประชุมรัฐมนตรีอาเซียน (ASEAN Ministerial Meeting: AMM) เป็นการประชุมประจำปี เพื่อกำหนดแนวทางในระดับนโยบายและทบทวนข้อตัดสินใจ เพื่อมอบนโยบายและโครงการให้คณะกรรมการ ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ดำเนินการต่อไป

๓) การประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Ministers' Meeting: AEM) เป็นการ ประชุมประจำปีของรัฐมนตรีที่ดูแลรับผิดชอบด้านเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียน

๔) การประชุมรัฐมนตรีเฉพาะด้านอื่นๆ (Other ASEAN Ministers' Meeting) ซึ่งจัดให้มีขึ้นตาม ความจำเป็น และเพื่อเร่งรัดการทำงานของคณะกรรมการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหารือเกี่ยวกับโครงการ ความร่วมมือด้านต่างๆ เช่น การเกษตร ป่าไม้ การศึกษา สวัสดิการสังคม พลังงาน กฎหมาย สาธารณสุข ฯลฯ

๕) การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials Meeting: SOM) โดยแยกเป็นเจ้าหน้าที่อาวุโส ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และเฉพาะด้าน เช่น พัฒนาสังคม วัฒนธรรม และสารสนเทศ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยาเสพติด ฯลฯ

๖) คณะกรรมการประจำอาเซียน (ASEAN Standing Committee: ASC) เป็นการประชุมระดับ อธิบดีกรมอาเซียนของประเทศสมาชิกอาเซียนทุก ๒ เดือน เพื่อติดตามความคืบหน้าและแก้ไขปัญหาใน โครงการความร่วมมือระหว่างกัน

๗) สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) เป็นหน่วยงานบริหารงานกลางของอาเซียน ตั้งอยู่ ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย มีเลขาธิการอาเซียน ซึ่งได้รับเลือกจากประเทศสมาชิกให้ดำรงตำแหน่ง คราวละ ๕ ปี เป็นหัวหน้าสำนักงาน และมีรองเลขาธิการอาเซียน ๒ คน ดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี

๘) สำนักงานอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat) คือ กรมอาเซียนในกระทรวงการ ต่างประเทศแต่ละประเทศสมาชิก เพื่อประสานงานกับส่วนราชการต่างๆ ภายในประเทศ และกับประเทศ สมาชิกอื่นในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ (ครรชิต พุทธิโกษา , ๒๕๕๔ : ๑๔-๑๕)

เมื่อพิจารณารายละเอียดในกฎบัตรอาเซียน (Charter of the Association of Southeast Asian Nations) พบว่า การจัดตั้งประชาคมอาเซียน แบ่งออกเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เป็นเป้าหมายหลักของการรวมตัวในภูมิภาค และนำไปกำหนดเป็นเป้าประสงค์ และหลักการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของการพัฒนากระแสหลัก โดยสามารถนำมาพิจารณาเป็นรายประเด็นดังนี้

การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีเป้าหมายในการเสริมสร้างตลาดและฐานการผลิตเดียว (Single market and production base) และเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินกิจกรรมการค้า การลงทุน ประเทศสมาชิกจะต้องออกกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน และแรงงานได้อย่างเสรี ไม่มีการตั้งกำแพงภาษีที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินกิจกรรมการค้าการลงทุน อีกต่อไป (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ทำให้ประเทศต่างๆ ในอาเซียน ถูกสถาบันอาเซียนควบคุม กำกับให้มีการออกกฎหมายและระเบียบเพื่อเอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว และดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในอาเซียน

ส่วนการจัดตั้งประชาคมความมั่นคงอาเซียน มีเป้าหมายในการเสริมสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในภูมิภาค โดยชูอุดมการณ์ประชาธิปไตย และการยึดมั่นในหลักนิติธรรมเป็นเครื่องมือหลักในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ประเทศสมาชิกทั้ง ๑๐ ประเทศสมาชิก ต่างมีประวัติศาสตร์การเมืองที่ได้รับอิทธิพลจากประเทศเจ้าอาณานิคมในอดีตแตกต่างกันออกไป ทำให้การเมืองการปกครองของประเทศสมาชิกอาเซียน มีลักษณะเฉพาะ ดังนั้น การที่อาเซียนกำหนดให้อุดมการณ์ประชาธิปไตย จึงเป็นแนวทางที่จะนำมาสู่ความมั่นคงและเสรีภาพ

และสุดท้าย ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เป็นเป้าหมายที่สามของประชาคมอาเซียน ที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม การพัฒนาอย่างยั่งยืน การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนโดยส่งเสริมความสำนึกถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมรดกของภูมิภาค การเคารพในวัฒนธรรม ภาษาและศาสนาที่แตกต่างของประชาชนอาเซียน

๑.๒ สมาชิกอาเซียน

บรูไนดารุสซาลาม
(BRUNEI DARUSSALAM)

ที่ตั้ง ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะบอร์เนียว(ละติจูดที่ ๕ เหนือเส้นศูนย์สูตร)

พื้นที่ ๕,๗๖๕ ตารางกิโลเมตร โดยพื้นที่ร้อยละ ๗๐ เป็นป่าไม้เขตร้อน

เมืองหลวง บันดาร์เสรีเบกาวัน (Bandar Seri Begawan)

ประชากร ๔๑๔,๐๐๐ คน

ภาษาราชการ ภาษามลายู (Malay หรือ Bahasa Melayu)

ศาสนา อิสลาม (๖๗%) พุทธ (๑๓%) คริสต์ (๑๐%) และฮินดู (๑๐%)

หน่วยเงินตรา บรูไนดอลลาร์ (๑ บรูไนดอลลาร์ ประมาณ ๒๔.๒๓ บาท)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ๑๖.๙๕ พันล้าน USD

สินค้านำเข้าสำคัญ เครื่องจักรอุตสาหกรรม รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าเกษตร อาทิ ข้าวและผลไม้

สินค้าส่งออกสำคัญ น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ

สังคมและวัฒนธรรม

สภาพสังคมบรูไนมีระบบรัฐสวัสดิการที่มีประสิทธิภาพ โดยรัฐให้หลักประกันด้านการศึกษา การเคหะ และการรักษาพยาบาล และไม่มีภาษีเงินได้ ทำให้บรูไน ไม่ค่อยประสบปัญหาทางการเมือง อย่างไรก็ตาม ปัญหาสังคมที่รัฐบาลให้ความสำคัญ ได้แก่ การแก้ไขปัญหาระงับงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และปัญหาการว่างงาน

การแต่งกาย

สำหรับชุดของผู้ชาย เรียกว่า บาจู มลายู (Baju Melayu) ส่วนของชุดผู้หญิงเรียกว่า บาจูรุง (Baju Kurung) คล้ายชุดประจำชาติของประเทศมาเลเซีย ผู้หญิงบรูไนจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีสีสดใสโดยมาก มักจะเป็นเสื้อผ้าที่คลุมร่างกายตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ส่วนผู้ชายจะแต่งกายด้วยเสื้อแขนยาว ตัวเสื้อยาวถึงหัวเข่า นุ่งกางเกงขายาวแล้วนุ่งโสร่ง

Time Zone เวลา

เวลาเร็วกว่าประเทศไทย ๑ ชั่วโมง

วันเข้าร่วมอาเซียน ๗ มกราคม ๒๕๒๗

ราชอาณาจักรกัมพูชา
(KINGDOM OF CAMBODIA)

ที่ตั้ง ตั้งอยู่กลางภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ ทิศเหนือติดกับประเทศไทย (จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ และบุรีรัมย์) และลาว (แขวง อັตตะปือและจำปาสัก) ทิศตะวันออกติดเวียดนาม (จังหวัดกอนทุม เปลกู ซาลาย ตักลึ๊ก ส่องแบ่ เตยนิน ลองอาน ด่งท๊าบ อันซาง และเกียงซาง) ทิศตะวันตกติดประเทศไทย (จังหวัดสระแก้ว จันทบุรี และตราด) และทิศใต้ติดอ่าวไทย

พื้นที่ ๑๘๑,๐๓๕ ตารางกิโลเมตร หรือมีขนาดประมาณ ๑ ใน ๓ ของประเทศไทย เส้นเขตแดนโดยรอบประเทศยาวประมาณ ๒,๐๐๐ กิโลเมตร โดยมีเส้นเขตแดนติดต่อกับประเทศไทยยาว ๗๙๘ กิโลเมตร

เมืองหลวง กรุงพนมเปญ

ประชากร ๑๔ ล้านคน

ภาษาราชการ ภาษาเขมร

ศาสนา พุทธนิกายเถรวาท

หน่วยเงินตรา เรียล (๑ บาท ประมาณ ๑๓๐ เรียล)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ๑๔.๐๖ พันล้าน USD

สินค้านำเข้าสำคัญ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม บุหรี่ ทองคำ วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร ยานพาหนะ และยา

สินค้าส่งออกสำคัญ เสื้อผ้า สิ่งทอ ไม้ ยางพารา ข้าว ปลา ยาสูบ และรองเท้า

สังคมและวัฒนธรรม

ในประเทศกัมพูชามีการทำบุญประเพณีชาติต่างๆ เหมือนกับเมืองไทยเช่นกัน เช่น วันสงกรานต์ เริ่มจาก วันที่ ๑๓ เดือนเมษายน ถึง ๑๕ เมษายน ประเพณีวันลอยกระทง ช่วงสิ้นเดือนตุลาคมและอีกมากมาย

การแต่งกาย

ซัมปอร์ต (Sampot) เป็นเครื่องแต่งกายประจำชาติของประเทศกัมพูชา

Time Zone เวลา

เวลาตรงกับประเทศไทย

วันเข้าร่วมอาเซียน ๙ เมษายน ๒๕๔๒

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
(REPUBLIC OF INDONESIA)

ที่ตั้ง ทิศเหนือติดกับทะเลจีนใต้ และมหาสมุทรแปซิฟิก ทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดกับมหาสมุทรอินเดีย ทิศตะวันออกเฉียงใต้ติดกับติมอร์-เลสเต และปาปัวนิวกินี และทิศใต้ติดกับทะเลติมอร์

พื้นที่ พื้นที่ทางบก ๑,๙๐๔,๔๔๓ ตารางกิโลเมตร และพื้นที่ทางทะเล ๓,๑๖๖,๑๖๓ ตารางกิโลเมตร (รวมพื้นที่ทั้งหมด ๕,๐๗๐,๖๐๖ ตารางกิโลเมตร)

เมืองหลวง กรุงจาการ์ตา

ประชากร ๒๔๓ ล้านคน (๒๕๕๓)

ภาษาราชการ ภาษาอินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia)

ศาสนา อิสลามร้อยละ ๘๕.๒ คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ร้อยละ ๘.๙ คริสต์นิกายโรมันคาทอลิกร้อยละ ๓ ฮินดูร้อยละ ๑.๘ พุทธร้อยละ ๐.๘ และศาสนา ร้อยละ ๐.๓

หน่วยเงินตรา รูเปียห์ (๑๐.๐๐๐ รูเปียห์ ประมาณ ๓๕ บาท)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ๘๗๘ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ น้ำมัน เหล็ก ท่อเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก สิ่งทอ เคมีภัณฑ์

สินค้าส่งออกสำคัญ ก๊าซธรรมชาติ แร่ธาตุ ถ่านหิน ผลิตภัณฑ์จากไม้ สิ่งทอ

สังคมและวัฒนธรรม

โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ประชากรอินโดนีเซียประกอบด้วยหลายเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์แต่ละเผ่าพันธุ์ต่างก็มีมรดกทางวัฒนธรรม และลักษณะทางสังคมของตนสืบทอดกันมา

การแต่งกาย

เคบาย่า (Kebaya) เป็นชุดประจำชาติของประเทศอินโดนีเซีย

Time Zone เวลา

ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๓๑ อินโดนีเซีย แบ่งเขตเวลาออกเป็น ๓ เขต คือ

๑. Western Indonesia Standard: Time (GMT + ๗ ชั่วโมง) ครอบคลุมเกาะสุมาตราและบางส่วนของเกาะชวา ได้แก่ Jakarta, West Java, Central Java, Yogyakarta และ East Java

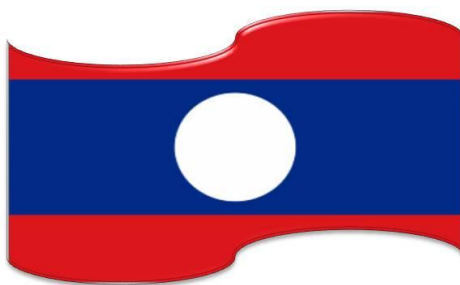
๒. Central Indonesia Standard: Time (GMT+ ๘ ชั่วโมง) ครอบคลุม East and West Nusa Tenggara เกาะกะลิมันตัน จังหวัดทั้งหมดของเกาะสุลาเวสี และบาหลี

๓. Eastern Indonesia Standard: Time (GMT + ๙ ชั่วโมง) ครอบคลุมทุกจังหวัดของเกาะโมลุกกะและปาปัว

วันเข้าร่วมอาเซียน ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
(LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC)

ที่ตั้ง อาณาเขตทิศทางเหนือติดกับประเทศจีน ทิศใต้ติดประเทศกัมพูชา ทิศตะวันออกติดกับเวียดนาม ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับพม่า และทิศตะวันตกติดกับไทย ไม่มีพื้นที่ติดกับทะเล (Land Lock)

พื้นที่ ๒๓๖,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศไทย สปป. ลาวมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นอันดับ ๗ รองจาก อินโดนีเซีย พม่า ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย

เมืองหลวง นครเวียงจันทน์

ประชากร ๖,๘๓๔,๙๔๒ คน

ภาษาราชการ ลาว

ศาสนา ชาวลาวส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาทซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ (ร้อยละ ๖๐ ของชาวลาวทั้งหมด) ควบคู่ไปกับลัทธินับถือผีบรรพบุรุษของชนชาติส่วนน้อยในแถบภูเขาสูง ส่วนชาวลาวที่นับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลามมีจำนวนที่ค่อนข้างน้อย

หน่วยเงินตรา กีบ (Kip)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สาขาการผลิตที่มีมูลค่าการลงทุนสูงที่สุดได้แก่ การผลิตพลังงานไฟฟ้า

สินค้านำเข้าสำคัญ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ให้ความร้อน อาหาร ผ้าฝืน สารเคมี และเครื่องอุปโภคบริโภค

สินค้าส่งออกสำคัญ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ไม้ซุง ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ สินแร่ เศษโลหะ ถ่านหิน หนังสติ๊ก และหนังฟอก ข้าวโพด ไบยาสูบ กาแฟ

การแต่งกาย

ผู้หญิง จะนุ่งผ้าซิ่นและเสื้อแขนยาวทรงกระบอก ผู้ชายมักแต่งกายแบบสากลหรือนุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อขั้วนอกกระดุม ๗ เม็ดคล้ายเสื้อพระราชทานของไทย

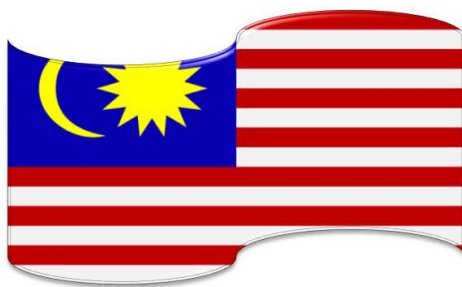
Time Zone เวลา

เวลาตรงกับประเทศไทย

วันเข้าร่วมอาเซียน ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐

มาเลเซีย
(MALAYSIA)

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ในเขตเส้นศูนย์สูตร ประกอบด้วยดินแดนสองส่วน คือ มาเลเซียตะวันตก ตั้งอยู่บนคาบสมุทรมลายู ประกอบด้วย ๑๑ รัฐ คือ ปะหัง สลังงอร์ เนกรีเซมบิลัน มะละกา ยะโฮร์ เประ กลันตัน ตรังกานู ปีนัง เกดะห์ และเปอร์ลิส มาเลเซียตะวันออก ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว (กาลิมันตัน) ประกอบด้วย ๒ รัฐ คือ ซาบาร์และซาราวัก นอกจากนี้ ยังมีเขตการปกครองภายใต้สหพันธรัฐ อีก ๓ เขต คือ กรุงกัวลาลัมเปอร์ (เมืองหลวง) เมืองปุตราจายา (เมืองราชการ) และเกาะลาบวน

พื้นที่ ๓๒๙,๗๕๘ ตารางกิโลเมตร (ประมาณ ๖๔% ของไทย)

เมืองหลวง กรุงกัวลาลัมเปอร์

ประชากร ๒๘.๗๓ ล้านคน (เดือน กรกฎาคม ๒๕๕๔)

ภาษาราชการ มาเลย์

ศาสนา อิสลาม (๖๐%) พุทธ (๑๙%) คริสต์ (๑๒%)

หน่วยเงินตรา ริงกิต (๑ ริงกิต ประมาณ ๑๐.๑๒ บาท)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ๒๖๔.๙ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี ๒๕๕๔)

สินค้านำเข้าสำคัญ ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์ด้านการขนส่ง ผลิตภัณฑ์โลหะ

สินค้าส่งออกสำคัญ ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันปาล์ม เคมีภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติเหลว (LPG) น้ำมันดิบ

การแต่งกาย

สำหรับชุดของผู้ชาย เรียกว่า บาจู มลายู (Beju Melaya) ประกอบด้วยเสื้อแขนยาวและกางเกงขายาว ที่ทำจากผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือโพลีเอสเตอร์ที่มีส่วนผสมของผ้าฝ้าย สำหรับชุดของผู้หญิง เรียกกันว่า บาจู กูรุง (Baja Kurung) ประกอบด้วยเสื้อคลุมแขนยาวและกระโปรงยาว

Time Zone เวลา

เวลาเร็วกว่าประเทศไทย ๑ ชั่วโมง

วันเข้าร่วมอาเซียน ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
(REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR)

ที่ตั้ง ทิศเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือติดกับจีน ทิศตะวันออกเฉียงใต้ติดกับลาว และไทย ทิศตะวันตกติดกับ
อินเดีย และบังกลาเทศ ทิศใต้ติดกับทะเลอันดามันและอ่าวเบงกอล

พื้นที่ (๖๕๗,๗๔๐ ตารางกิโลเมตร (ประมาณ ๑.๓ เท่าของไทย)

เมืองหลวง เนปีดอว์ (Nay Pyi Taw)

ประชากร ๕๒.๘ ล้านคน (ปีงบประมาณ ๒๕๕๕)

ภาษาราชการ เมียนมา/พม่า

ศาสนา ศาสนาพุทธ (ร้อยละ ๘๙) ศาสนาคริสต์ (ร้อยละ ๕) ศาสนาอิสลาม (ร้อยละ ๔) อื่นๆ (ร้อยละ ๒)

หน่วยเงินตรา จีต อัตราแลกเปลี่ยนประมาณ ๙๗๓.๙๙ จีต เท่ากับ ๑ ดอลลาร์สหรัฐ หรือ ๓๐.๔๘ จีต เท่ากับ
ประมาณ ๑ บาท (ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๗)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ๕๑.๙๒ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี ๒๕๕๔)

สินค้านำเข้าสำคัญ เครื่องจักรกล ยาสั่งเคราะห์ น้ำมันสำเร็จรูป

สินค้าส่งออกสำคัญ ก๊าซธรรมชาติ ไม้ เมล็ดพืชและถั่ว

การแต่งกาย

ลองยี เป็นชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศพม่า โดยมีการออกแบบในรูปแบบทรงกระบอก มีความยาว
จากเอวจรดปลายเท้า การสวมใส่ใช้ในวิธีการขมวดผ้าเข้าด้วยกันโดยไม่มัดหรือพับขึ้นมาถึงหัวเข่าเพื่อความ
สะดวกในการสวมใส่

วันเข้าร่วมอาเซียน ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
(REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)

พื้นที่ ๓๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง กรุงมะนิลา

ประชากร ๙๘ ล้านคน

ภาษาราชการ อังกฤษ/ฟิลิปปิโน

ศาสนา โรมันคาทอลิก ร้อยละ ๘๓ โปรเตสแตนต์ ร้อยละ ๙ อิสลาม ร้อยละ ๕

หน่วยเงินตรา เปโซ (๑ เปโซ ต่อ ๐.๗๓ บาท ณ วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ๑๙๔.๓ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (๒๕๕๓)

สินค้านำเข้าสำคัญ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันเชื้อเพลิง และสินค้านำเข้าที่สำคัญ อาทิ อุปกรณ์ด้านโทรคมนาคม และไฟฟ้า อุปกรณ์เกี่ยวกับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า และสินค้าข้าว

สินค้าส่งออกสำคัญ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เสื้อผ้า และเครื่องนุ่งห่ม ไม้แกะสลักและเฟอร์นิเจอร์ไม้ และน้ำมันมะพร้าว

สังคมและวัฒนธรรม

วัฒนธรรมของฟิลิปปินส์เป็นลักษณะวัฒนธรรมผสมผสานที่ได้รับอิทธิพลจากสเปน จีน เม็กซิกัน อเมริกา อารบ และมาเลเซีย ในปัจจุบัน อิทธิพลหลักๆ ของฟิลิปปินส์น่าจะมีด้วยกัน อย่างน้อย ๓ สาย คือ พวกสเปน จีน และอเมริกัน

การแต่งกาย

ผู้ชายจะนุ่งกางเกงขาสั้นและสวมเสื้อที่เรียกว่า บารองกาตาลีอก ซึ่งตัดเย็บด้วยผ้าใยสัปปะรด มีปากคอตึง แขนยาว ที่ปลายแขนเสื้อที่ข้อมือจะปักลวดลาย ส่วนผู้หญิงนุ่งกระโปรงยาวใส่เสื้อแขนสั้นจับจีบยกตั้งขึ้นเหนือไหล่คล้ายปักผีเสื้อ เรียกว่า บาลินตาวัก

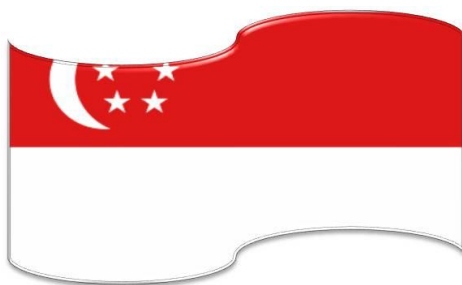
Time Zone เวลา

เร็วกว่าประเทศไทย ๑ ชั่วโมง

วันเข้าร่วมอาเซียน ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐

สาธารณรัฐสิงคโปร์
(REPUBLIC OF SINGAPORE)

ที่ตั้ง เป็นเกาะ (Island city-state) ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของคาบสมุทรมาเลย์ (ห่างจากคาบสมุทรประมาณ ๑๓๗ กิโลเมตร) ทิศเหนือติดกับรัฐยะโฮร์ มาเลเซีย (Johor Bahru) ทิศตะวันออก ติดทะเลจีนใต้ ทิศตะวันตกติดมาเลเซียและช่องแคบมะละกา ทิศใต้ติดช่องแคบมะละกา ใกล้กับเกาะเรียว (Riau) ของอินโดนีเซีย

พื้นที่ ๖๙๙.๔ ตารางกิโลเมตร (ประมาณเกาะภูเก็ต)

เมืองหลวง สิงคโปร์

ประชากร ๕.๐๘ ล้านคน (๒๕๕๓)

ศาสนา พุทธ (ร้อยละ ๔๒.๕) อิสลาม (ร้อยละ ๑๔.๙) คริสต์ (ร้อยละ ๑๔.๖) ฮินดู (ร้อยละ ๔) ไม่นับถือศาสนา (ร้อยละ ๒๕)

ภาษาราชการ อังกฤษ จีน มลายูและทมิฬ

เงินตรา ดอลลาร์สิงคโปร์ (๑ ดอลลาร์สิงคโปร์ ต่อ ๒๕.๕๘ บาท ณ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ๒๒๖.๙ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (๒๕๕๓)

สินค้าส่งออก เครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้า

สินค้านำเข้า เครื่องจักรกล ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์อาหาร

การแต่งกาย

สิงคโปร์ไม่มีชุดประจำชาติเป็นของตนเอง เนื่องจากประเทศสิงคโปร์แบ่งออกเป็น ๔ เชื้อชาติหลัก ได้แก่ จีน มาเลย์ อินเดีย และชาวยุโรป ซึ่งแต่ละเชื้อชาติก็มีชุดประจำชาติเป็นของตนเอง เช่น ผู้หญิงมลายูในสิงคโปร์ จะใส่ชุด เกบาย่า (Kebaya) ตัวเสื้อจะมีสีสันสดใส ปักฉลุเป็นลายลูกไม้ หากเป็นชาวจีน ก็จะสวมเสื้อแขนยาว คอจีน เสื้อผ้าอ่อนกระดุม สวมกางเกงขายาว โดยเสื้อจะใช้ผ้าสีเรียบหรือผ้าแพรเงินก็ได้

Time Zone เวลา

เร็วกว่าประเทศไทย ๑ ชั่วโมง

วันเข้าร่วมอาเซียน ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐

ราชอาณาจักรไทย
(KINGDOM OF THAILAND)

ที่ตั้ง มีพรมแดนทางทิศตะวันออกติดกับประเทศลาวและประเทศกัมพูชา ทิศใต้ติดอ่าวไทยและประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันตกติดทะเลอันดามันและประเทศพม่า และทิศเหนือติดกับประเทศพม่าและประเทศลาว โดยมีแม่น้ำโขงกั้นเป็นบางช่วง

พื้นที่ ๕๑๓,๑๑๕.๐๖ ตารางกิโลเมตร (๑๙๘,๔๕๔ตารางไมล์) มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ รองจากอินโดนีเซียและพม่า และเป็นอันดับที่ ๕๐ ของโลก

เมืองหลวง กรุงเทพมหานคร

ประชากร ประมาณ ๖๕.๔ ล้านคน

ศาสนา ประมาณร้อยละ ๙๕ ของประชากรไทยนับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท ศาสนาอิสลาม ประมาณร้อยละ ๔ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวไทยทางภาคใต้ตอนล่าง ศาสนาคริสต์และศาสนาอื่นประมาณร้อยละ ๑

ภาษาราชการ ภาษาไทย

เงินตรา บาท (THB) บาท

สินค้าส่งออก เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันสำเร็จรูป ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

สินค้านำเข้า น้ำมันดิบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ

การแต่งกาย

สำหรับชุดผู้หญิง คือ ชุดไทยจักรี เป็นชุดไทยที่ประกอบด้วยสไบเฉียง ใช้ผ้ายกมีเชิงหรือยกทั้งตัวขึ้น มีจีบยกข้างหน้า มีชายพกใช้เข็มขัดไทยคาด ส่วนท่อนบนเป็นสไบ จะเย็บให้ติดกับขึ้นเป็นท่อนเดียวกันหรือจะมีผ้าสไบห่มต่างหากก็ได้ เปิดบ่าข้างหนึ่ง ชายสไบคลุมไหล่ ทั้งชายด้านหลังยาวตามที่ต้องการสวมที่เห็นสมควรความสวยงามอยู่ที่เนื้อผ้าการเย็บและรูปทรงของผู้ที่สวมใช้เครื่องประดับได้งดงาม สมโอกาสในเวลาจำเป็น สำหรับชุดผู้ชาย คือ ใส่เสื้อพระราชทาน

วันเข้าร่วมอาเซียน ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
(SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM)

ที่ตั้ง มีพรมแดนติดกับประเทศจีน ทางทิศเหนือ ประเทศลาว และประเทศกัมพูชา ทางทิศตะวันตกและอ่าว
ตังเกี๋ย ทะเลจีนใต้ ทางทิศตะวันออก

พื้นที่ ๓๓๑,๐๓๓ ตารางกิโลเมตร (๐.๖๔๕ เท่าของประเทศไทย)

เมืองหลวง กรุงฮานอย (Hanoi)

ประชากร ๙๐.๕๔ ล้านคน (ประมาณการ กรกฎาคม ๒๕๕๔)

ศาสนา พุทธ (มหายาน) ศาสนาคริสต์ ที่เหลือนับถือลัทธิขงจื้อ อิสลาม

ภาษาราชการ ภาษาเวียดนาม ปี พ.ศ. ๒๔๖๓ วงการวิชาการเวียดนามได้ลงประชามติที่จะใช้ตัวอักษรโรมัน
(quoc ngu) แทนตัวอักษรจีน (Chu Nom) ในการเขียนภาษาเวียดนาม

เงินตรา ด่ง (Dong) (๖๖๒.๗๒ ด่ง = ๑ บาท) (๒ กันยายน ๒๕๕๗)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ๒๗๖.๖ พันล้านเหรียญสหรัฐ (๒๕๕๓)

สินค้าส่งออก ข้าว ยางพารา ชา กาแฟ ยาสูบ พริกไทย ผลิตภัณฑ์ทางทะเล เสื้อผ้าและสิ่งทอ น้ำมันดิบ
โทรศัพท์มือถือและอุปกรณ์ ยานพาหนะและอุปกรณ์ ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้

สินค้านำเข้า เครื่องจักร เครื่องมือและเครื่องใช้ คอมพิวเตอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์มูลค่า น้ำมันและก๊าซ
เสื้อผ้าสำเร็จรูป เหล็กและโลหะ พลาสติก โทรศัพท์และอุปกรณ์ วัตถุดิบสำหรับสิ่งทอ เสื้อผ้าและรองเท้า
เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ

โอกาสทางการค้า เป็นตลาดขนาดใหญ่ สามารถรองรับสินค้าและบริการจากไทย มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
อย่างต่อเนื่อง ชาวเวียดนามมีกำลังซื้อแฝงมาก จากเงินที่ได้รับโอนจากญาติที่อยู่ต่างประเทศ สินค้า และ
บริการไทยได้รับความนิยมจากผู้บริโภค ความสะดวกในการคมนาคมขนส่ง ทั้งทางบกผ่านช่องทางการค้า
ตลอดพรมแดนไทย-กัมพูชา, ไทย-ลาว/ ทางเรือ และทางอากาศ ต้นทุนการขนส่งต่ำ เมื่อเทียบกับการขนส่งไป
ยังภูมิภาคอื่น การกีดกันสินค้ายังมีน้อย ทำให้โอกาสในการขยายการส่งออก กรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น
GMS, ACMECS, BIMSTEC, ASEAN, AEC ส่งผลดีต่อการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

โอกาสทางการลงทุน แรงงานราคาถูกจำนวนมาก แหล่งวัตถุดิบอุดมสมบูรณ์/ทรัพยากรมีความหลากหลาย
มีเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ อาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน
ของไทย ทำให้เกิดความได้เปรียบในด้านการคมนาคมและขนส่ง

การแต่งกาย

อ่าหญ่าย เป็นชุดประจำชาติของประเทศเวียดนาม

Time Zone เวลา

เวลาตรงกับประเทศไทย

๑.๓ ลำดับเหตุการณ์สำคัญของอาเซียน

ปี	เหตุการณ์	หมายเหตุ
๑๙๖๑	ก่อตั้ง Association of Southeast Asia (ASA) โดยมี พม่า ไทย และฟิลิปปินส์ เข้าร่วมเป็นสมาชิก	ดำรงอยู่ได้เพียง ๒ ปี
๘ สิงหาคม ๑๙๖๗	ก่อตั้ง Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) หรืออาเซียน มีสมาชิก ๕ ประเทศ ได้แก่ ไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ มาเลเซีย	ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทย สมัยรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร ได้ลงนามใน "ปฏิญญากรุงเทพ" ณ พระราชวังสราญรมย์ ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกก่อตั้งอีก ๔ ประเทศ ได้แก่ อาตัม มาลิก แห่งอินโดนีเซีย, นาร์ซิโซ ราโมสแห่งฟิลิปปินส์, อับดุล ราซัคแห่งมาเลเซีย, เอส. ราซาร์ตัมแห่งสิงคโปร์ จึงถือว่าเป็นบิดาผู้ก่อตั้งองค์กร
๑๙๗๑	ปฏิญญาว่าด้วยเขตสันติภาพ อิสระภาพ และการวางตัวเป็นกลาง Zone of Peace, Freedom and Neutrality (ZOPFAN)	
๑๙๗๖	สนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (TAC)	เน้นย้ำเรื่องเคารพอำนาจอธิปไตยและไม่แทรกแซงกิจการของรัฐ
๘ มกราคม ๑๙๘๔	บรูไนเข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ ๖	
๑๙๙๒	ไทย (สมันายกฯ อานันท์ ปันยารชุน พ.ศ. ๒๕๓๕) เสนอให้จัดตั้งเขตการค้าเสรี ASEAN Free Trade Area (AFTA)	
๑๙๙๒	ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยทะเลจีนใต้	เพื่อแก้ปัญหาข้อพิพาทที่หมู่เกาะสแปรตลี และหมู่เกาะพาราเซล (ฟิลิปปินส์ บรูไน เวียดนาม มาเลเซีย อ่าง

		พื้นที่ทับซ้อนกับจีน) เพราะเกรงว่าจะกระทบ ความสัมพันธ์อาเซียนกับ จีน จึงออกปฎิญญาให้ เจรจาอย่างสันติ
๑๙๙๔	ประชุม ASEAN Regional Forum (ARF) ว่าด้วยความร่วมมือ ด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกครั้งแรก ในประเทศไทย	
๒๘ กรกฎาคม ๑๙๙๕	เวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ ๗	
ปี	เหตุการณ์	หมายเหตุ
๑๕ ธันวาคม ๑๙๙๕	ลงนามสนธิสัญญากรุงเทพฯ หรือ สนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธ นิวเคลียร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (มีผลบังคับใช้ ๒๘ มีนาคม ๑๙๙๗)	
๑๙๙๖	การประชุมรัฐมนตรีอาเซียน ครั้งที่ ๒๙ ที่จาการ์ตา อินโดนีเซีย	มีการเสนอपाปัวนิวกินีเข้า เป็นสมาชิกสมทบถาวร
๒๓ กรกฎาคม ๑๙๙๗	ลาวและพม่า เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนลำดับที่ ๘ และ ๙	
๑๙๙๗	กรอบความร่วมมือ ASEAN+ ๓ (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้)	ให้อาเซียนเป็นฐานการ ผลิต
๑๙๙๘	กรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (Framework Agreement on the ASEAN Investment Area: AIA)	
๓๐ เมษายน ๑๙๙๙	กัมพูชาเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนลำดับที่ ๑๐	
ตุลาคม ๒๐๐๓	ปฎิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน หรือข้อตกลงบาห์ตี ๒ เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียนภายใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	
๒๓ กรกฎาคม ๒๐๐๖	ติมอร์ตะวันออกเข้าร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์	
๒๐๐๗ (๒๕๕๐)	ผู้นำอาเซียนลงนามรับรองในกฎบัตรอาเซียน (มีผลบังคับใช้ ๑๕ ธันวาคม ๒๐๐๘)	
๒๐๐๗	ปฎิญญาเซบู หรือ ASEAN+๖ (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์)	
๑ มีนาคม ๒๐๐๙	ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๑๔ ที่ชะอำ	วางแผนการจัดตั้ง ประชาคมอาเซียน
๑ มกราคม ๒๐๑๐	เขตการค้าเสรีอาเซียน+จีน มีผลบังคับใช้	

๑.๔ การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summits)

การ ประชุม ครั้งที่	วันที่	ประเทศ	เมือง	ประธานการประชุม
๑	๒๓-๒๔ กุมภาพันธ์ ๑๙๗๖	อินโดนีเซีย	บาหลี	Soeharto
๒	๔-๕ สิงหาคม ๑๙๗๗	มาเลเซีย	กรุงกัวลาลัมเปอร์	Hussein Onn
๓	๑๔-๑๕ ธันวาคม ๑๙๘๗	ฟิลิปปินส์	กรุงมะนิลา	Corazon Aquino
๔	๒๗-๒๙ มกราคม ๑๙๙๒	สิงคโปร์	สิงคโปร์	Goh Chok Tong
๕	๑๔-๑๕ ธันวาคม ๑๙๙๕	ไทย	กรุงเทพมหานคร	นายบรรหาร ศิลป อาชา
๖	๑๕-๑๖ ธันวาคม ๑๙๙๘	เวียดนาม	กรุงฮานอย	Phan Văn Khải
๗	๕-๖ พฤศจิกายน ๒๐๐๑	บรูไน	กรุงบันดาเสรีเบกาวัน	Hassanal Bolkiah
๘	๔-๕ พฤศจิกายน ๒๐๐๒	กัมพูชา	กรุงพนมเปญ	Hun Sen
๙	๗-๘ ตุลาคม ๒๐๐๓	อินโดนีเซีย	บาหลี	Megawati Soekarnoputri
๑๐	๒๙-๓๐ พฤศจิกายน ๒๐๐๔	ลาว	กรุงเวียงจันทน์	Bounnhang Vorachith
๑๑	๑๒-๑๔ ธันวาคม ๒๐๐๕	มาเลเซีย	กรุงกัวลาลัมเปอร์	Abdullah Ahmad Badawi
๑๒	๑๑-๑๔ มกราคม ๒๐๐๗	ฟิลิปปินส์	เซบู	Gloria Macapagal- Arroyo
๑๓	๑๘-๒๒ พฤศจิกายน ๒๐๐๗	สิงคโปร์	สิงคโปร์	Lee Hsien Loong
๑๔	๒๗ กุมภาพันธ์-๑ มีนาคม ๒๐๐๙ ๑๐-๑๑ เมษายน ๒๐๐๙	ไทย	ชะอำ-หัวหิน พทยา จังหวัดชลบุรี	นายอภิสิทธิ์ เวชชา ชีวะ
๑๕	๒๓ ตุลาคม ๒๐๐๙	ไทย	ชะอำ-หัวหิน	นายอภิสิทธิ์ เวชชา ชีวะ
๑๖	๘-๙ เมษายน ๒๐๑๐	เวียดนาม	กรุงฮานอย	Nguyễn Tấn Dũng
๑๗	๒๘-๓๑ ตุลาคม	เวียดนาม	กรุงฮานอย	Nguyễn Tấn Dũng

	๒๐๑๐			
๑๘	๗-๘ พฤษภาคม ๒๐๑๑	อินโดนีเซีย	กรุงจาการ์ตา	Susilo Bambang Yudhoyono
๑๙	๑๔-๑๙ พฤศจิกายน ๒๐๑๑	อินโดนีเซีย	บาห์ลี	Susilo Bambang Yudhoyono
๒๐	๓-๔ เมษายน ๒๐๑๒	กัมพูชา	กรุงพนมเปญ	Hun Sen
๒๑	๑๗-๒๐ พฤศจิกายน ๒๐๑๒	กัมพูชา	กรุงพนมเปญ	Hun Sen
๒๒	๒๔-๒๕ เมษายน ๒๐๑๓	บรูไน	กรุงบันดาเสรีเบกาวัน	Hassanal Bolkiah
๒๓	๙-๑๐ ตุลาคม ๒๐๑๓	บรูไน	กรุงบันดาเสรีเบกาวัน	Hassanal Bolkiah
๒๔	๑๐-๑๑ พฤษภาคม ๒๐๑๔	เมียนมา	กรุงเนปิดอว์	U Thein Sein